

बालनल्याउने हीत जन्मे को दिन देवि जुत नजि फप ह्यु छ मेहि पछ का अर्ध रात्री
को बार-र घडी सुखा मा आफन इच्छ घडी पत्ता ह जन्मे को वा ह कलाई दिन वाफि
रहे को बालन ह्यु

• श्रीगणेशाय नमः ॥

भुक्त भविष्यल्याउने हीत आफन जन्मे न सत्र देवि अछि को न सत्र मा ह० ले सोचनु वा
फि मा आफन इच्छ घडि जोडी दिन भुक्त ह्यु ते ह० ले सोचे वाफि मा आफन न सत्र
त्र को घडी पत्ता जोडी दिन भविष्य ह्यु

श्रीचम
नृविनाम
नी

१

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ततश्चैरविस्तरं गयष्टि विधत्ते मनः सतपेद्द्वारदायातिवर्गोत्त॥ त
नुपि अने च तपिते न निजं सर्वैर्यत्तान् कृशष्टि विधत्ते॥ १॥ धनेयस्य भानुसभा ग्याधिकस्या
अनुव्यात्तुखसद्ये सर्वयाति॥ कुरु स्वेकलिजायते यायजापिकीयानिष्कलायाति लाभ
स्य हेतो॥ २॥ तृतिये यदा हर्मनिर्जन्म कालेषु तापाधिकं विक्रमं वातनोति॥ सदा सोदरो
तप्यते निर्धवारि सदारिद्र्यशरीरे स नरे सात॥ ३॥ तुरियै दिने शोभाधिका एतज्जनः
सत्त्वभेदि यर्हं वधुतोपि॥ प्रवासि विपश्चामहे मानयुद्धं सकृद्वा स्फुरेयस्य षष्ठे तनोति व्ययं
मित्रतो राजतो वा॥ भर्गं कदाचित्तनच्छातिमायातिचेतः॥ ४॥ सुतस्यानगे पूर्वजायत्यता
पिकुशग्रामतिर्भास्करे मंत्रविद्या॥ रतिर्वचने सर्वकोपि प्रमादिसृति क्रोडदरोगादिजाभा

१
१३

वनिया॥ ५॥ रिपुद्धं सकृद्वा स्फुरेयस्य षष्ठे तनोति व्ययं मित्रतो राजतो वा॥ कुले मानुलाश्च
नुव्यादतो वा ययाणे निषादे विषादो करोति॥ ६॥ घुनाथो यराघुनया तो नरस्य प्रियातापनः
पिण्डपिडाय चिन्ताः॥ भवेत्तुच्छलप्रिसदा विक्रमेन प्रतिस्पृष्टयानैति निडौ कदाचित्॥ ७॥
क्रिया लपटित्वमेकष्टभाजं विदेशीयदारभयेद्वायवस्तु॥ वसुभिर्न दास्युतो वा विल
वा द्विपङ्क्तुस्तथा भानु रुर्यवदत्ते॥ ८॥ दिवानाथ केतुष्टता को नयाते न वा प्रोति चिन्ता विरा
मोस्यचेतः॥ तपश्चर्यानि श्रयानि द्वयापि प्रयाति कृत्या तु गता तप्यते सोदरी ए॥ ९॥ ॥
चिन्ता विरामोस्यचेतः॥ ॥ प्रयातो सुमानयस्य मेष्टरने च श्रमसिद्धिदो एतज्जुल्यो एतस्यः॥
यनन्यास्तथा जातनामानोति कमः संक्रमेद्वल्लभे विप्रियोग॥ १०॥ रवे सलभे स्ववलाभो

वः विं

ययातेनृपकारतो राजमुदाधिकारतः ॥ ७१ ॥ यतामानलेशत्रवः सपत्नितिश्रियोनैकधादुःखमंगोद्ववा
नी ॥ ७२ ॥ रविर्द्धादशेनेत्रगेगकरोतिवियभाहवेजायनेसौजयाश्रि ॥ स्थितिलंबयालीयते
देहदुःखपितृव्यापदोहानिरध्वपदेशे ॥ ७३ ॥ इतिरविभावकली ॥ ॥ वसुस्थोविधुर्म
दवीर्यं विधनेविशेषनगोकर्कशत्पगोवा ॥ शरीरं कर्कशं क्षिन्नदेहोदरिद्रालसस्त
च्छशमीजनेतुः ॥ १ ॥ विधुर्गोकलीराजगसनूवपुस्थोधनाभ्यक्षमानंदलावण्यपूर्ण ॥ वि
धनेधर्मभीनदेहं दरिद्रं जडशोचहीनं नरं शेषलमे ॥ २ ॥ हिमं सोवसुस्थानगेधान्यलाभ
शरिरेति सौख्यं बिलाशंगनानी ॥ कुटुम्बरतिर्जायतेतस्यतुच्छावशीदर्शनेयातिदेव्यांगना
यि ॥ ३ ॥ विधौ विक्रमेविक्रमेणेति विद्वैः तपस्तुभवेद्वाविनीरंजीतोपि ॥ कियद्विं तय

त्साहजं समस्तस्यः प्रतापो ज्वलो धर्मिणे वै जयत्या ॥ ४ ॥ यदा वीधुर्गोर्वाधैरनिजन्मानृपा
कारसर्वाधिकारी सदैवः ॥ वयस्यादिमेतादृशं नेव सौख्यं सुतस्त्रीगणात्रोयमायातिसंस्प
क ॥ ५ ॥ यदापचमेयमेनश्चत्रनाथोददातीहसंतानसं तोयमेवः ॥ सति निर्मलारत्नलाभ
वभुमे कुर्यादेननानाप्रयोव्यावसयात् ॥ ६ ॥ रियोराजतोविग्रहेनापिराजाजितास्तेनभू
योविधौसंभवन्ति ॥ कफवाधयोर्लंबयाइवहाभिः स्थितिर्विश्रमेशत्रुतो नो कदाचित्
॥ ७ ॥ ददेद्द्वारसं सप्तमेसिनरस्मिधनिर्त्वं भवेदध्वानिज्यतोपि ॥ रतिस्त्रीजनेमिष्टभूक
लवुचेताकृशकृष्णपक्षे विपश्चादिभित् ॥ ८ ॥ सभाविश्रुतेभेयजीतस्यगहेयचेत्कह
विक्राथमुद्गोदनाणि ॥ महाव्याधयोभीतयोवारीभूताशशिलेशकृत्संकटात्यष्टम

वः विं

स्य ॥ ११ ॥ तपोभावगेस्तारकेशोजनस्य प्रजाश्रद्धिजावदीनसंस्कृति ॥ भवत्यवभागाधि
कोयोवनादोसरीमुखं वंदत्साहसं वः ॥ १० ॥ सुखं वधिवेभारवगेधर्मकर्मसमुद्राग
जेशनरेडादितोपि ॥ नवीनांगनावेभवेसुप्रियेत्वंपुरोजातकेसोरव्यमल्युपयाति ॥ ११ ॥
॥ भवेद्भूमिपादिदुनालाभगोनप्रतिष्ठाधिकारं वग्निक्रमेन ॥ स्त्रियाथश्रीयोतः पुरेविश्रमंतिक्लि
यावैकृतिकन्यकावस्तुलाभः ॥ १२ ॥ शशिदादशेशत्रुनेत्रदिविन्ताविधिन्त्यासदासद्योमंगले
नः ॥ पितृव्यादिमात्रादितोतर्विषादनवाप्रोतिकार्मप्रियाल्पप्रियत्वं ॥ १३ ॥ शनिचंद्रभावफलं ॥
॥ विलम्बेकुजेदं एलोहाग्निभित्तयेन्मानशं केशरिकिद्वितीयः ॥ कलत्रादिज्ञातस्तिरोनेत्रा
दिपिडाविपाकेफलानीसदोवोपसर्गा ॥ १४ ॥ भवेतस्य किंविद्यमानेकुटुंबेधनेगारकोयस्यलक्षे

धनेकिं ॥ यथात्रायतेमर्कटः कटहारं पुनसंमुखः कोभवेदादभय ॥ १५ ॥ कुतोवाहुविर्यकुतोवा
कुलस्मिन्नृतियोनचेर्मंगलोमानवानां ॥ सहोपव्यथाभन्यतेकेनतेषांस्तपश्चर्ययाश्रोपहास्यां
कथेस्यात् ॥ १६ ॥ यदिलाश्रुतसंभवेतुर्येभावेतदाकिंयहासानुकुलाजनानी ॥ सुहृवर्गसौख्यं
नकिचिद्विचिंत्यद्वयावस्त्रभूमिष्वेद्भूमिपाल ॥ १७ ॥ कुजेर्षवमेजाठरेग्रिर्वलीयानूनजातं
चयार्तनहंतेकपुत्रं ॥ नदानीमनल्यामेतिकिल्विषेपिस्वर्यदुश्चवत्तप्यतेतः सदोवः ॥ १८ ॥ न
निष्टंतिषष्टेरयोगारेकेकेतदंगेरिताः संगरेशक्तिमत्त ॥ मनिषाशुखीमानुलेयो नतद्वदीलीयेन
वित्तंलभेद्वाथभूरि ॥ १९ ॥ सुसुदारभूतेनसाणीयहेपाप्रयाणेनवाणीतोनेनिष्टश्री ॥ सुकुर्भगद
ः सद्भिर्नामेदिनिजः प्रहाणदितः सप्तमदपतीध्र ॥ २० ॥ शुभास्तकिंयेवाणवुर्गुर्येनिधानेपिचेद

स्ते सोभूमिषु नु ॥ शस्वा किं न शत्रुयेते सक्ततो पिप्रयत्ने कृते भूयेते वोपसंगो ॥ ८ ॥ महोद्य
 तिभागे वर्तमानो ग्रन्थो भावगोमंगलस्वकरोति ॥ भवेत्तादिमः शालकः शोदरो वाक्रितो विक्रमः
 सुदृढलाभो विषाके ॥ ९ ॥ कुजेयस्य किं मंगलो नो जने पुज्यते मध्यभावे यदि स्यात् ॥ यतसिद्धये वा
 चतशीयते शो वरकोपिकं ठीवरः किं दितियः ॥ १० ॥ कुजः यीरुये चाभगो त्वत्पशुभवे न्समु
 खो दुर्मुखो ये पिप्रतायात् ॥ धनधर्मते गोधने वाहनैर्वा शक्यन्त्यतार्थवेषु न्यभावा ॥ ११ ॥
 मृषा किं वदती भयं दस्युता वा कंती चारिभिर्दयतिव्याधिदुःखः ॥ सताध्वोपितः तस्य भूतो लोह
 याते कुजो द्वादशे र्थस्य नासं करोति ॥ ॥ कथं विद्वदे न्यायमन्यादृशी वामवेद्वे विवादे कल
 नेच पिडा ॥ कृतांतो तिय दक्षितालो हपातो भवेदर्थनाशः कुजोरिष्करोच ॥ १२ ॥ इति भोमभा

वकल ॥ ॥ बुधे भूतिगोमार्जे येदन्यरिष्टवारिष्टाधिपो वैखरीष्टत्रिभाजः ॥ जनादिबचामी क
 रीभूतदेहाश्चिकित्सा विदो दुश्चिकित्सा भवन्ति ॥ १ ॥ बुधे बुद्धिमानबोधने वाहुने जासभासंग
 तो भसने व्यासरेवा ॥ यथोदारनाकल्पयुक्तस्य तद्वन्बुधे भन्यते भोगतः यत्पदोय ॥ २ ॥ वणिडि
 चतापन्य कृदित्तसि तो वशित्वं धियो बुविशानामुपैति ॥ वनितो पिजोगं भजेत्स न्यसेद्वान्ति
 तिये जुजे रश्रीतो जे चतावत ॥ ३ ॥ चतुर्थे चरे वडं जे चारुत्रो विषोयाधि कृद्भू मिनार्थग
 सास्यः ॥ भवेत्लेखको लिख्यते वाततुक्तं ददासायरेः पैतृकं लिधनं च ॥ ४ ॥ भवेद्यस्य मे
 धार्थं पादचोत्रि बुधे भन्यते पंचमे रोहीनेयः ॥ कियविशद्यै केतवं सा भिचारिचयस्या
 दिमे पुत्रगर्भानतिष्टे ॥ ५ ॥ विरोधो जनानां निरोधोरिपुनां प्रबोधो जनि एणं निरोधो नि

लानां ॥ बुधे सद्ये व्यावहारो निधिना मूला दार्ढ्यं कर्तुं भवेच्छुभभावे ॥ ६ ॥ सुतः शित
 गोसप्तमे संयुवत्या विधत्ते यथा तु च्छु वीर्यं च भोगे ॥ अनस्तंगतो ह मवदेह शोभान
 सको नितर्त्सं पदो वानु कर्तुं ॥ ७ ॥ सतं जीविनो रंध्रगे राजपुत्रो भवति हृदंशी तरेष्वे
 शुतस्ते ॥ निधानं मृपादि क्रिया वा दालभं ते युवत्पुद्गवं कीडु नापीति मन्त्र ॥ ८ ॥ बुधे
 धर्मगे धर्मेशी लोति धिमभवेत्तिष्ठितः स्वर्धुरी स्नातको वाः ॥ कुलोद्यात रुद्रा
 नुव दूमिपाला त्पुता पाधि को वाध को दुर्मुखानां ॥ ९ ॥ भित्तं संसदे न्नो भित्तं संल
 भेत्पुशादि वै कारि कि राजरुति ॥ पितु कर्म गो पूजनीयो द्विवादानुते धे सं पदो नीति

लब्धादिकोरो ॥ १० ॥ विनालाभः विस्थितं मे सज्जानास् नलाभो नलाव एव तानृण्य मास्ति
 ॥ कुत कन्यको द्वाह दानं च देयं कुतो भुसुरास्तु पुनृध्वा भवति ॥ ११ ॥ न च द्वादशे यस्य
 सितांशुजन्मा कथं तद्गृहं धर्मि देवा जर्जति ॥ एते वै रिनो भिति मायाति कस्माद्
 देदर्थको संसृष्टः को न भूयः ॥ १२ ॥ इति बुधभावफलं ॥ ॥ गुरुत्वं गुणैर्लग्नगे दे
 वसूज्यशुवे सिशुषि दिव्यं देहो ल्यवीर्यः ॥ गतिर्भाविनियारलो कि विर्वित्याव सुनिव्य
 र्यं संवलेनः प्रयाति ॥ १३ ॥ कवित्वं मतिर्दण्डते तत्त्वशक्तिः संखे दोष कृत्शीघ्रभो
 गीतस्वः ॥ कुरु मे गुरो कष्टतो द्रव्यलक्षि स्तथा नो धनं विश्रमेय त्वतोपि ॥ १४ ॥

भवेद्यस्य ह्यश्विक्य गोदेवमत्रिलघुनां लघीयत्सुखं सोदराणां म॥ कृतघ्नो भवेत्सिन्धु
 शार्प्योऽणिमैत्रिललाटोदय्यर्थलाभो न तद्वत्॥ ३॥ गृहद्वारतः श्रूयते वाजिघोषो
 गृहद्वारतो वेदघोषो हि तावत्॥ अतिस्थिर्द्धिनः कुर्वते पारिवर्त्य चतुर्थेऽंशे तप्तम
 तर्गतं च॥ ४॥ विलाशे मतिर्दुर्दिगे देवपूज्ये भवेज्जल्यकः कल्यकोले खकशु॥ नि
 दानने सुते विश्रमाने विभुतिः फलोपद्रवयक काले फलस्याः॥ ५॥ रुजात्तेजिन्या
 रुजसंभवेयुः रिपौ वाक्यनो शत्रुहं नृत्त्वमेतिः स्वबुधाचरे हर्मवे बाहिक श्रीवला
 दर्थ हत्मानुत्तादेरभावः॥ ६॥ मर्तोर्न स्य वही विभुतिस्तव हिरतिर्वे भवो दामिनि ना

मवह्नि॥ गुरुवर्द्धक्यस्य यामित्रभावे सपिण्डादिके र्वं एतं दर्पमेव॥ ७॥ चिरं तो वसेत्ये त्के नैव गेहस्थि
 तिः स्यापि निनो चिरं गेहमध्यात्॥ चिरं तो भवेतस्य निरागर्मग गुरुमृतिगो यस्य वैकुण्ठं त॥ ८॥ चतुर्भू
 मिके वै भवो यस्य भूमिपते वल्लभा वल्लभा भूमिदेवः॥ गुरुधर्म गोर्वाध्वो वो विनिताः मलस्य तो धर्म
 वै गुणकारि॥ ९॥ स्वतामै एतं यमं दिरं चित्रशालीपितुः पूर्वयेभ्यो पितेयो धिकर्त्तव्यं॥ न तु यो भवेत्कु
 र्मना पुत्रकाणां पचेत्पुत्रहं यस्य सा मुद्रमत्र॥ १०॥ अकुर्यं वलाभो गुणे किं न लभ्यं वदं त्यष्टमि
 तमन्यं सुनिद्राः॥ पितुर्भारभृत्त्वा गजा पंचतस्य परार्थे न च ह्ये भवो यस्य मृतिः॥ ११॥ अशः कीदृशं स
 द्यये साभिमाने मतिः कीदृशं च नेचेत्यरेषा॥ विधि किं दृशोऽर्थस्य नाशो हि येन त्रयं न द्रवेत्तद्वा

चः वि

दक्षे यस्य जीवः ॥१२॥

॥ इति गुरुभाषणं फलं ॥

॥ समीचीनसर्गं समीचीनम

गं समीचीनवर्णनाभोगशीलः ॥ समीचीनकर्म समीचीनसमर्पणं समीचीनशुक्रोद्यदालम्बनं
 त्रिं ॥१॥ सुखे चोत्तमायामनी चिचवा विसुखं चारूचा रुणि वासां सितस्यः ॥ कुवेराधिकं यत्प्रगेहे
 निधित्वं कुंभे भृगुवा वग्निका मः ॥२॥ रतिः स्त्रिजने तस्य नोर्वधनाशो भृगुस्य दुष्टिके गोदा
 नवानाम् ॥ नपूरे भवेत्पूत्रसौख्ये पिसेनापतिः कतिरोदानसंग्रामकाले ॥३॥ महत्यधिकं यत्प्र
 तुर्यं भृगुजने कतिने श्वापरे रुष्टो ॥ वियतोषये जन्मतो जानकेशा मधिना पितो पापनेरेव
 सन् ॥

४॥ सपुत्रो न किं यत्प्रभुको न पुत्रे प्रयासेन कियत्प्रसपादितोर्थः ॥ मुदकं विना मंत्रमिष्टदाना
 भ्यामधीते न किं वित्तं वित्तेन शक्तिः ॥५॥ यदा दानये ज्येष्ठसुधासिक्तं सनुवाय शत्रुगे वीतमो
 नो भवेत् ॥ विजयत संपादितं चापि कृत्यं तपे मंत्रनः पूज्यसौख्यं न धने ॥६॥ कालत्रेवरस्त्रि
 सुखं ने कलत्रात्कलत्रं तुभुके भवेत्तत्र गर्भे ॥ विलासं सति गेण्यते च प्रवाशे प्रजासो ल्य कृत्के
 न पुष्टं नितस्मात् ॥७॥ जनः कृदवादि विरंचारुजिवे चतुष्यात्सुखं दैत्यपूजे ददाति ॥ जनु
 : श्वाष्टमे कष्टसाध्यो जयर्थे पुनर्वर्धने दीयमानं धनं ॥८॥ कविस्त्री द्विकोने पुरे केचपौ
 गः कुशीदेन येष्टु महे ददेत् ॥ गृहं जायते तस्य धर्मश्च जादे स होत्यादिसो र्व्यसरीरे

वः विं ७८॥ ७८॥ भृगुकर्मगोगोत्रवीर्यरुनिद्धिअपार्थभ्रमकिंनत्रात्तियसब॥ तुलामान तो हा ८
 कं विप्रएत्याजनाडं वरे प्रत्यहं वादि वादात् ॥ १०॥ भृगुलाभगोलभदेयस्यलगासुहृपसहि
 पंचकुर्याच्चसम्यक् ॥ लस्यकीर्तिसत्यालुरागंधनाद्यं महाभागे मेर्ययुक्तं सुसिलं ॥ ११॥ नपु
 त्रोदिनेयर्हितचिह्नितो जो महत्या तदा किंच बुद्ध्या समृद्ध्या ॥ भृगुलाभगोलभगोयस्यल
 गासहृपं महीपंच कुर्याच्चसम्यक् ॥ ॥ कदाप्यतिविज्ञं विचियेलपित्वं सिते द्वादशे के
 लिसत्कर्मचारि ॥ तदायेरियोनिः प्रभाभूरिशोपिप्रतापो ज्वलो मातृशीलो न तादृक् ॥ १२॥
 इति भुक्ताभावफलम् ॥ ॥ जनोयमलयस्थितो भानुपु

जोवलीतस्य वीर्यं कुनश्चाधिकारि ॥ विषट्गिष्यं वा धिक्कृष्णाधिवाधास्वरं विडितो न तत्सरिवे
 राहवो ॥ १॥ सुखापेक्षया वर्जितो शोक इवात् कुटू ॥ स्वेशनो वस्तु किं किं न भुक्ते ॥ समं भक्ति
 मित्रो एतत्किंच वोपि पुशक्तिविना लोहकं कोलनेत् ॥ २॥ नृगियं शनो शीतलं चैव चित्तं
 प्रभावाधिकं दुष्टशीलं विधत्ते ॥ क्रियाकोविदं धर्मतिथं विलंबं यदागमेः अद्वयाहीन
 मेव ॥ ३॥ चतुर्थं शनो पैतृक्यातिदूरधनं मंदिरं वधुवर्गपवाद ॥ पितुश्चापि मातुश्च संग
 पकारिगृहे वाहने हानयोधा योधानुरोगी ॥ ४॥ शनैर्पंचमेतपुजाहेतुदुखिविभुतिश्चलानि
 श्रुतानि स्मृतुवि ॥ रतिर्देवते धर्मशास्त्रेण तद्वत्कलीमित्रतामित्रतः क्रीडापिडा ॥ ५॥ सदा हे

वः वि

मने रंगजाते न सौख्यं पितु सेशवे माने नैव त्वमिति ॥ तथा तु नानाशमायात्यकस्माच्छ्रिरे श्री विर्यादि
भीहि न सर्ग ॥ ५ ॥ रिपो राजतः श्वेतो भित्तय किं यदि न स्य पुत्रो भवेद्यस्य शत्रुवला इदुद्धित को र
ने तस्य जेता महिष्यादिर्मानतु न्मातुलानी ॥ ६ ॥ सुदगान मीत्रं चिरि चारु चित्रं शनैर्दिनगे दय
ति रोग पुत्रौ ॥ अनुत्साह सातत्य रुचि न चेत्ता कुतो विर्यं वा धिरुल्लोलै लुप्ये ॥ ७ ॥ सुतौ यस्या मदा
भवेत्तस्य मृत्यु तर्त्तर्त्तु भवेत्तस्य भवदुष्ट मृत्यु ॥ धनं स्यापि नाशो जने तु विनाशो मारुत्वाष्ट नैव द्रुको स्यात्
कष्टम् ॥ ८ ॥

शानिर्भाग्यगोर्मदभाग्यं विरगं करोति हर्षोः पुरंदरासमेति ॥ विलंवात्सदा सिद्धि काले च क
ष्टमतिर्विधाकाशाधिको वायतिश्च ॥ ९ ॥ सनिकर्म गोदुष्ट कर्म प्रभावात्पुता पाधिकं मातृ माता
च ताच ॥ सुदृष्टि प्रयोगि सरो गी च भोगी कुर्वि प्रिया क्लेश कृत्ताप नानि ॥ १० ॥ सनिर्लोभ निवृत्ता
दाय्या गमेय प्रमः क्लेश कृद्धि नला भोति लोभः ॥ सुतस्यापि कष्टं हितुष्टामय च कुवुद्धिः
सदा सावधानो महद्भिः ॥ ११ ॥ स्थिरं विन माय स्थिरं मान सर्व स्थिर नैव रोगादयो न स्थि
रानी ॥ अथ त्यागि भूरः शदा देक एवः प्रपंचाधिको लाभगे भानुपुत्रे ॥ १२ ॥ व्ययस्यान
जे सूर्य पुत्रे व्ययस्या खुते पि उर्नलोचने वैतर्पितः ॥ तथा विद्वो मानुले नाशका रिध नर्थ
श कृदै रिराजानी वैरात् ॥ १३ ॥ इति शानिभाव कलम् ॥ ॥ तमोलग्र गो भग्न गात्रं च नेत्रं नि

चः वि

१०

शोधिलामाघेन प्रायश्चवायो ॥ कलत्रे च पुत्रे फलं विंति नीर्यजयः शत्रुवादे सदा दृग्मद
ध ॥ १ ॥ धने च द्रुशत्रुर्वर्नं निधनाय करोत्यवनीर्चं कुटुंबाल्पमास ॥ नृपात्सं कटं वाम भा
गे च लभ्या सुखे सामयो दुष्टभागी भुनक्ति ॥ २ ॥ तृतिये नमो विद्यमानोर्थं च धौ
सुखं तस्य तु च तथा विक्रमाध ॥ तपस्यादौ चैव दानेन यतश्च कलिरज गोया तस्य
सो विराज ॥ ३ ॥ चतुर्थे च मानुसुखं रौसवेधि पितुश्चापितु च धनं वाहने धि ॥ मनो
व्याकुलत्वं तथा दुष्टदृष्टिगृहे विग्रहं राजदण्डोदितानि ॥ ४ ॥ सुतः स्यान्नगो राहुर
गोश्च वाधा सुतस्याल्प रुकः स्यापि च वीर ॥ अथात्रोददेशे नित्यापचतुः स्वामतिपा

१०

ग

परुषाति एयोर्थलाभो ॥ ५ ॥ रिपे तस्य किंसी मरेया तनी च विधने धनैर्धौ वनैलीलर्यति ॥
प्रतापि धनी सेवया धिक्ममर्थः भूयमानुलाशत्रवो यानि नाश ॥ ६ ॥ बलं बुद्धिं वीर्यं धनं
तद्वशेन स्थितो वै रिभावे पियं याज नाना ॥ रिपुना मरण्य ददे देव राहुः स्थिरमानुश
मानुलानो पितुश्च ॥ ७ ॥ तमः सप्तमे दुष्टभायो स्त्रियं ते तथा तदाराश्च तत्र ॥ शरी
रं च कष्टं कुर्यादुष्टचेताः प्रयाने मतिर्दूरतो तस्य संपत् ॥ ८ ॥ मृतौ कष्टकाशयद्रव्य
हीनं सदा तय यशस्य गुह्यापदश्च ॥ तथारिष्टं भोगो भवेत्संयहश्चेत्स ह्यजतो र्षि स्य
दण्डो गदं डातु ॥ ९ ॥ अधर्मे रतिर्यस्य धर्मे च राहुः प्रजातस्य लज्जितथा वधिवादे ॥ न
तिर्थादिनिष्ठाथ दुष्टादरे न प्रयास कष्टं ह्य कस्मादुरति ॥ १० ॥ तमः कर्म गोभूमिपालो

नभ्रमिनिदानतस्यार्थलक्षिकोति॥ पितुर्नेसुखमानुरेवंचतस्य प्रतापादिनाचाददेशेषु
 लक्षि॥१०॥ धनस्याप्रयोनीचतोनीचपृथ्यात्मजस्यापिसंतापहृद्रादुरेवातमोलाभभावे
 सदालाभकालीनविश्राम्येतेवहिनावैरिणोद्य॥११॥ तमोद्वादर्शमानुमदीचयस्यः श्रतो
 नेत्रयोर्वीधकृत्कष्टमेति॥ नविश्राम्यति प्राप्नुवित्तं च नित्यं जगद्वाधयार्थव्ययं गजतोवा॥
 ११॥ तमोद्वादर्शदिनपाताश्चभूलखले मित्रताशाधुलोकेरिपुर्त्य॥ विरामे मनोवाहितार्थे
 प्रशक्तिं प्रयत्ने कृते तोर्थतामातेनोति॥१२॥ इति तमभावफलं॥ ॥ यदालग्न्याः केत
 वल्लेशेभाजसरेर्द्धिचभोगाद्र्यव्ययताच॥ कलत्रादिचिंतासदोद्देगताचशारेति व्याधाय

यामारुतस्य॥१॥ त्रिषष्टयभावेतमोर्जुणानां सहस्राभिरिष्टानि न स्यंति सम्यक्॥ अतश्चावगे
 युग्मवाला नुगोवाला जनः केवलं राहुर्नाभूमिपालः॥ ॥ धने केतवोर्ध्वा न्यनाशधनं कुटु
 बादिरोर्ध्वं नृपा इव चिंता॥ मयैरोगता सत्कृतं नातिभाषियदाश्चेष्टहेसौम्यगे हेति सौ
 र्यं॥२॥ शिषिविक्रमेशत्रुनाशचिवादाधनं भोगमेश्वर्यतेजोधिकचः॥ भवेद्धुनाशः सदा
 बाहुपीडाभयोद्देगतामानशोद्देगताच॥३॥ चतुर्थे च मानुसुखं नो कदाचित्सुहृवर्गतो आ
 तृता नाशमेति॥ शिषिर्वधुहिनः शिषी स्वायसे हे चिरन्तो वसेत्सर्वदान्यत्रताच॥४॥ यदा
 पंचमोयस्य केतुश्चजातासायं स्वदेवातपित्तादिकष्टम्॥ सुबुद्धिर्पृथासीत निसृज्य पुत्रा सदा

सोमवेदियुक्तेनरश्च॥५॥तमच्छः यथावर्षे गेश्चुनाशंभवोमानुलात्पुस्तोमानभर्गः॥चतुष्पा
 त्मुखं सर्वदानुच्छर्वितनिरोगीचदेहसदाव्याधिनाश॥६॥सिद्धिसप्तगोमार्गतोद्देगताचनिवृत्तिश्चना
 शोथवावारिभूति॥भवेत्कीदृगेसर्वदालाभकारिकलेत्रादिपीडाव्ययेच्युताच॥७॥गुदेपिड्यते
 वातदोदुष्टगोधयदाकीदृगेकन्यगेयुग्मगेच॥भवेईधुगेगहुणाछाययाचत्वजेगोत्वज्येगोभि
 सा नेशुतार्थचलाभः॥८॥यदाचर्मगाकेतवःलेशनाशमुत्तार्थिभवेन्मेच्छतोभाग्यवृद्धि॥सहो
 यथावाहुगेगविधत्तेतपोदानतोहास्यवृद्धिकरोति॥९॥पितुर्नोशुर्वकर्मगोयस्यकेतुःस्वयं
 दुर्भर्गोमानुनाशकरोति॥जनोवाहुनेपिड्यतेजानुनोश्चयदावृष्टिकेकन्यकेकष्टभाजः॥१०॥

शुभाग्यशुविद्याधिकोदर्शनीयःसुगात्रःसुतेजासुवस्त्रोपियस्य॥गुदेपिड्यतेसंततिदुर्भगाचशि
 खीत्वाभगःसर्वलाभकरोति॥११॥सखीरिष्णोवस्त्रिउद्याधिनेत्रेरुजापिड्यतेमानुलानेवसर्म॥
 सदागजतुल्यनरिसद्ययंचरिपुर्नाविनाशाःसदासौकरोति॥१२॥इतिकेतुभावफलम्॥॥चम
 त्कारचित्तामनोयत्नवगाणीकलंकीर्तिर्तभटनायनेनपहोद्योद्विजस्तस्यएग्यीसभायीसमक्षे
 प्रवर्तनचान्येसमर्था॥१३॥भजेत्यावतिवत्तवेवामदेवसदायोगिगम्यन्तिनेत्रंविमुक्तिम्॥दधा
 नंशुभंजुरुकन्यापवाहजगज्जुदेवोद्युष्टाष्टन्दसेव्य॥१४॥भजेशंकरंविश्ववंशंनितीतंसद
 भूनाद्विषोददभूय॥श्रुतोवाहुमूलेदिजेहेडहागेशुभेसोभमानीद्विषीकिलिखानी॥१५॥

वः विं

नजामिस्वदीयासमाश्रमहेसंगुहंनिर्जराणांदविष्टविशालंम॥ निदानंत्रिकोव्यासुधासोसुलेखा
ज्वलंनियुखानालिलाइपदेशे॥४॥ ईतिधीनारायणभट्टाचार्यविरचितचमत्कारचिन्तामनो
सुर्यादिद्वादशभावफलसमाप्तः शुभम्॥ यादृशपुस्तकीदृशातादृशलिखितमया॥ यदिशुद्ध
मशुद्धोवा ममदोषोनदीयते॥